Szédültem a hintán, míg te kilőttél
harminchét képet az ujjaid közül
(tudom, mert számoltam a
kattanásokat). Nem volt szabad
kezed: a kócos hajad, és a cipődben
zörgő kavicsok gesztikuláltak
helyetted, miközben minden erőddel
próbáltad bebizonyítani, hogy egy
vaku is elég, hogy megvilágítson
egy ilyen nyikorgó éjszakát.